

Modeontwerper Addy van den Krommenacker (1950) is in zijn werk maximalist. Thuis is hij eerder een minimalist. De weinige bezittingen waarmee hij zijn huis decoreert, lezen als zijn biografie.

TEKST: MINOU OP DEN VELDE. BEELD: BRENDA VAN LEEUWEN

Meegaand “Hier zie je ons gezin bij de viering van het 25-jarig huwelijk van mijn ouders. Deze foto symboliseert hoe meegaand ik was. Mijn broers en ik hadden vrij lang haar, en mijn ouders wilden dat we speciaal voor die dag naar de kapper gingen. Ik was de enige die dat deed, want ik had met mijn

ouders te doen. Ze waren een gegoede middenstandsfamilie, maar mijn broers waren recalcitrant. Jezus, het leken net kinderen! De één schilderde de muren vol, een ander moest trouwen omdat hij een meisje zwanger had gemaakt, en de derde was kunstenaar. Ik was de jongste en moest het goed maken. Ik mocht niet naar de kunstacademie, omdat mijn broer zo'n wild kunstenaarsleven leidde. Ik kon me wel voorstellen dat mijn vader kritiek had op mijn broers. Ik vond dat ik het allemaal anders deed. Maar hij zag mij in datzelfde verlengstuk.” ▶

AK

Addy van den Krommenacker → *Ik ben mijn hele jeugd gepest, maar ik ben gehard* → *Het leek mijn ouders zo leuk, een priester in de familie* → *Mijn vader*

stopte met werken en kreeg meteen kanker → Ik lig 's nachts wakker als ik een jurk moet maken → Die modewereld, waar gaat dat nou helemaal over? →

Gebaande paden "Ik hou thuis echt van zo'n hotelsfeer. In de jaren 60 had ik het allemaal kubusachtig. Weinig, weinig. Maar als ontwerper hou ik van prinsessen die van lange trappen schrijden. Ook al was de tijdgeest minimalistisch, ik bleef gewoon mijn ding doen. De kracht van mijn succes is dat ik nooit buiten de gebaande paden treed. Dit altaar is me dierbaar. Met mijn lintje, de prijs die ik kreeg in Italië. Ik ben nu 64. Ik lig 's nachts wakker als ik een jurk moet maken. Het móet perfect zijn. Maar ik moet zeker niet stoppen. Mijn vader stopte met werken en kreeg meteen kanker. Mijn werk is mijn leven."

Smoes "Ik was vroeger heel erg fan van Cilla Black. Zij had het allemaal: drama, de stem, de looks. Op mijn 16de ging ik naar Londen en Blackpool om haar te ontmoeten. Ik zong zelf ook in een band. Ik had haar een brief geschreven en beweerde dat ik haar fanclub beheerde. Opeens kreeg ik een brief terug, en moest ik snel die fanclub oprichten. Ik kreeg maar twaalf aanmeldingen. Maar ik gebruikte het als

smoes om bij haar binnen te komen. Kijk, terwijl er vijftig fans buiten stonden zat ik bij haar in de kleedkamer. Dat ik dat deed!"

Bijhouden "Ik ga elke ochtend naar de sportschool, dat helpt tegen de stress in mijn werk. Soms zie ik daar mensen bezig met wie ik normaal nooit te maken heb. Mensen die verder niks te doen hebben in hun leven behalve sporten. Ach kijk nou, denk ik dan. De sfeer is daar no-nonsense, dat relativeert ook. Dan denk ik: die modewereld, waar gaat dat nou helemaal over? Ik hou niet van thuis sporten, dit apparaat heb ik in geval van nood. Op mijn leeftijd moet je het bijhouden."

Barricades "Mijn eerste vriend zat in de kunst, en dit beeld symboliseert die tijd. Hij was mijn eerste liefde, op mijn 25ste. We zijn 13 jaar bij elkaar gebleven. Onze huiskamer was zachtgroen en heel leeg, en in het midden stond dit beeld. In het seminarie op de slaapzaal gebeurde genoeg tussen de jongens onderling. Ik was daar altijd wars van. Ik geloofde altijd dat ik asexueel was. Na de middelbare school heb ik een minder prettige ervaring gehad. En dacht: zie je wel, ik ben geen homofiel. Maar tussen mijn 21ste en 25ste kreeg ik er steeds meer moeite mee. Alle jongens versierden meisjes en bij mij gebeurde nooit wat. Ik zat te veel in mezelf. Ik had een complex, vond mezelf er niet goed uitzien. Mijn eerste vriend heeft ervoor gezorgd dat ik die barricades omver gooide. Toegeven aan mijn homoseksualiteit veranderde mijn leven. Beseffen dat het echt bij je hoort. Ik ben met alles een laatbloeiër geweest, maar van niets heb ik spijt, behalve daarvan. Mijn hele puberteit, met uitgaan en mensen ontmoeten, heb ik overgeslagen. God, wat zonde." ▶

Modeontwerper **Addy van den Krommenacker** (Uden, 8 april 1950) werd op zijn 20ste verkoper in een modezaak, en begon in 1980 zijn eigen boetiek met internationale merken. Sinds 2002 ontwerpt hij vrouwenmode onder eigen naam. Zijn kleding wordt gedragen door nationale en internationale sterren en door leden van de koninklijke familie. Van den Krommenacker werd in 2011 geridderd in de Orde van Oranje-Nassau. www.addyvandenkrommenacker.nl

Bijgeloof "Dit kruisje heb ik altijd om. Op mijn 13de ging ik naar het seminarie. Het leek mijn ouders zo leuk, een priester in de familie. Eenmaal opgesloten op die chambrette voelde ik dat ik eigenlijk aan het toneel wilde, of zingen. Na driekwart jaar kwam ik terug in de

bewoonde wereld op de ULO. Dat was pittig. Ik wist niet goed raad met de dynamiek tussen jongens en meisjes, dus ik ging flink studeren. Ik zocht iets om in uit te blinken. Maar daardoor verzandde ik in bijgeloof. Drie keer een kruisteken maken, anders zou het slecht met me aflopen. De heer bedanken als iets goed ging. Dwangmatig. God was mijn leven, tot ik mezelf aanpakte. Nu is geloof niet meer allesomvattend voor mij. Maar ik sla nog elke avond een kruis voor het slapengaan."

AK

Ik geloofde altijd dat ik asexueel was → Ik ben nog helemaal niet in de afbouwfase → God was mijn leven, tot ik mezelf aanpakte

Alleen “Mijn beer ligt altijd op bed. Ik verzamel al beren vanaf mijn 5de. Ik nam ze mee naar school, aan mijn hand. Die werden door mijn klasgenootjes kapot gemaakt. Dan moest ik vreselijk huilen, zo’n drama... (lacht) Ik ben mijn hele jeugd gepest, maar ik ben gehard. Ik heb tegen mezelf gezegd: je bent anders dan anderen, je zult alleen door het leven moeten. Mijn ouders hadden het druk, met zes kinderen en een schildersbedrijf aan huis. Met mijn broers ging ik niet veel om, ik zat in mijn eigen wereld, of ging op stap met ons kindermisje. Er zijn vast mensen die om zo’n jeugd gaan treuren. Ik ben er sterker door geworden. In mijn appartement in Milaan heb ik acht beren. Pure nostalgie. Ik ben er elke week, omdat mijn kleding daar wordt gemaakt. Ik heb daar bewust geen vrienden, ik eet altijd alleen op een terrasje. Fantastisch. Ik vind het leuk als mijn vriend Bas meegaat, maar meestal denk ik: hè, lekker alleen. Omdat ik niet afgeleid wil worden bij de keuzes die ik maak. Ik hou er niet van als iemand zegt: hm, ik hou niet van die stof of die kleur. Ik woon al lang samen met Bas, maar ik hoef niet 24 uur per dag met hem samen te zijn. Op vakantie zeggen we niet veel tegen elkaar. Ik doe mijn eigen ding, wil lekker tekenen. Tijd is te kostbaar om met zijn tweeën te verdoen.”

Vader “Dit schilderij dat mijn vader ooit maakte hing vroeger thuis. Mijn creativiteit heb ik van hem, maar ik kreeg altijd kritiek. Hij was vast wel eens trots, maar hij kon het niet tonen. Hij wilde geen verdriet laten zien of lachen in het openbaar. Ik besloot: zo wil ik niet zijn. Ik zeg waar het op staat en lach als ik wil. Als mijn moeder er mooi uitzag, zei hij: wat zie jij eruit, je denkt zeker dat je naar de koningin gaat? Pas achteraf begrijp ik dat hij dat als compliment bedoelde. Toen ik vertelde dat ik homofiel was, zei hij: ik zou toch trouwen als ik jou was, denk je dat het overal zo gelukkig is? Kort daarna stierf hij, op zijn 65ste. Mijn moeder zei achteraf dat hij erg met me was begaan. Maar we hebben het helaas nooit uitgepraat. Nu ik ouder ben, kan ik mijn jeugd relativëren. Ik ben bijna net zo oud als mijn vader toen hij stierf. Veel mensen voelen zich geweldig op hun 20ste, en na hun 50ste denken ze: jee... Bij mij is het andersom. Voor mij is het ideaal, dat late succes. Ik ben nog helemaal niet in de afbouwfase.”

Strak “Ik ben gek op mijn smokingkast. Die bronzen heb ik bij mijn *Celebration*-show aangehad. Mijn geluksjasje. Ik draag bijna alleen Dolce & Gabbana. Als ik een goed hemd vind, neem ik er meteen vijf. Ik koop nooit via internet, want het moet precies zitten zoals ik wil: getailleerd en strak.” ■

